

حرکت

شماره ۲۹-۲۰ - ص ص : ۳۱-۱۷
تاریخ دریافت : ۰۲/۰۲/۸۴
تاریخ تصویب : ۳۰/۰۷/۸۴

بررسی تأثیر برنامه هشت هفته‌ای تمرینات هوایی بر چربی‌های خون مردان مبتلا به پرفشار خونی

رحمن سوری^۱ - علیرضا خادمی - صدیقه حسین‌پور - فرناز ترابی
دانشجوی دوره دکتری دانشگاه تهران - عضو هیأت علمی دانشکده تبریز بدنی نهادن - عضو
هیأت علمی دانشگاه آزاد واحد کرمانشاه - کارشناس ارشد دانشگاه تهران

چکیده

هدف از تحقیق حاضر، بررسی تأثیر برنامه هفت‌های تمرینات هوایی بر کاهش لبیدهای سرم خون بیماران پر فشار خون مرد است. به همین منظور ۲۰ بیمار مبتلا به فشار خون بیش از ۱۴۰/۹۰ میلی‌متر جیوه با دامنه سی ۶۵-۷۵ سال در تحقیق حاضر شرکت کردند. این بیماران به صورت تصادفی به دو گروه کنترل و تجربی تقسیم شدند. گروه تجربی در تمرینات هفت‌های شرکت کردند، اما گروه کنترل در هیج مداخله‌ای شرکت نداشتند و فقط از مراقبت‌های رایج پزشکی استفاده کردند. از هر دو گروه تجربی و کنترل در قبل و بعد از شروع برنامه تمرینی، پیش و پس آزمون به منظور اندازه‌گیری چربی‌های خون به عمل آمد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS و روش آماری یک متغیره (*uni variate*) استفاده شد. کلیه عملیات آماری در آلفای درصد و فاصله اطمینان درصد معنی‌دار است. نتایج تحقیق نشان داد که TG , TC , LDL پس از ۸ هفته تمرین به طور معنی‌داری کاهش یافته‌اند ($P < 0.05$), اما HDL نه تنها افزایش معنی‌داری نشان نداد، بلکه کاهش یافت ($P > 0.05$). در گروه کنترل هیج یک از متغیرهای مذکور تغییر معنی‌داری را نشان نداد ($P > 0.05$).

واژه‌های کلیدی

تمرینات هوایی، لبید خون و پرفشار خونی.

1 - Email : RSPEAT@yahoo.com

مقدمه

اضافه وزن و چاقی یکی از عوامل خطرزای قلبی عروقی است. افراد چاق دارای چربی‌های اضافی مضر شامل TG , TC , LDL هستند. این چربی‌ها در رگ‌ها رسوب می‌کنند و موجب انسداد شرائین و به تبع آن، تنگ‌شدن دیواره رگ‌ها و در نتیجه پرفشار خونی می‌شوند. خطر بیماری‌های قلبی عروقی در افراد چاق و دارای اضافه وزن زیاد است و فعالیت بدنی به عنوان بخش کامل کننده برنامه درمان چاقی در نظر گرفته می‌شود. مزیت اصلی فعالیت بدنی، کمک به تداوم کاهش وزن در بلند مدت است(۶).

مطالعات صورت گرفته نشان می‌دهند که ورزش‌های استقامتی قلبی تنفسی عامل مؤثر در سوخت و ساز صحرایی و لیپوپروتئین‌های پلاسمایی ورزشکارانی که در فعالیت‌های استقامت قلبی تنفسی مانند اسکی صحرایی و دو استقامت شرکت می‌کنند، الگوی دگرگونی لبیید پلاسمای آنها بسیار روشن است(۱).

مطالعات مقطعی روی ورزشکاران استقامت و نیز پژوهش‌های تداومی که در آن افراد در شرایط پیش و پس از یک دوره تمرینات استقامتی بررسی می‌شدند، نشان می‌دهد که ورزش هوایی موجب کاهش نسبی در میزان کلسترول تام و $VLDL$ و نیز کاهش اندر LDL و افزایش چشمگیر HDL شد. افرون بر این، غلظت‌تری گلیسیرید پلاسمایی به روشنی کاهش می‌یابد. همچنین نسبت کلسترول تام به HDL به منزله نشانه بالینی منحصر به فرد در حد چشمگیر کاهش یافت(۱).

نایت (۱۲) در تحقیقات خود نشان داد که برخی ملاحظات غیردارویی مشخص، در پیشگیری از فشار خون مؤثر است. پیشگیری، بهترین راه کنترل چاقی است. یافته‌های پژوهشی نشان داده که سن پیش از مذرسه مؤثرترین دوره برای آغاز مراقبت‌های لازم برای پیشگیری موفقیت‌آمیز از بروز چاقی در بزرگسالی است(۶ و ۱۲). چاقی، یکی از عوامل مؤثر در ابتلا به پرفشار خونی است که می‌تواند کاهش قابل توجهی را در فشار خون ایجاد کند (۴ و ۹).

استامپلر (۲۲) در مطالعاتش نشان داد که رابطه نزدیکی بین پرفشار خونی و افزایش درصد چربی بدن وجود دارد. افزایش چربی شکمی در مردان با بروز پرفشار خونی، دیابت و بیماری‌های قلبی عروقی همراه است. در همین مورد، نسبت دور کمر به باسن (WHR) بیش از ۰/۸۵ در مردان و ۰/۹۸ در زنان به عنوان عامل خطرزای قلبی عروقی معروفی شده است(۳ و ۷). یافته‌های

علمی نشان می دهند در صورت عدم کنترل عوامل خطرزای قلبی عروقی، جوانان بیز مستعد ابتلا به بیماری ها بويژه بیماری کرونر قلب هستند چرا که پلاک های آترو اسکلروزیس در جوانی شروع می شود و با سرعت ۸۶ درصد تا یک درصد در سال پیشرفت می کنند به گونه ای که در فرد ۶۰ ساله تقریباً ۶۰ درصد سطح داخلی عروق توسط این پلاک ها پوشیده می شود (۱۴).

افزایش قابل توجه وزن و بروز چاقی به همراه اختلالات لیپیدهای خون در کودکان و نوجوانان، می تواند زمینه ساز انسداد عروق و بروز پرفشار خونی در آینده باشد (۳ و ۷). از سوی دیگر، نقش ورزش و تمرینات جسمانی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در دهه های اخیر، همواره از سوی محققان بر آثار تمرینات هوایی بر عوامل خطرزای قلبی عروقی تاکید شده است (۹، ۱۷ و ۲۴). در عین حال، تا کنون دقیقاً مشخص نشده که کدام شدت تمرینی اثر بیشتری بر کاهش عوامل خطرزای قلبی عروقی خواهد داشت. عموماً تحقیقات تغییرات مطلوب لیپیدها، لیپوپروتئین ها را در نتیجه انجام فعالیت های بدنی با شدت کم تا متوسط نشان داده اند (۱۰، ۱۵ و ۱۸). عواملی نظیر مصرف مواد لبنی پرچرب، زردۀ تخم مرغ، مصرف شیرینی، عدم تحرک کافی بدنی، استرس و فشارهای روحی روانی، گوشت قرمز، کره، شیر پرچرب می تواند منجر به افزایش چربی خون شود (۲۲). برنامه تمرینی شامل بررسی وضعیت سلامتی و انجام فعالیت بدنی براساس نسخه ورزشی و کنترل وضعیت تغذیه، وضعیت روحی روانی و کنترل و حمایت روحی روانی و پزشکی است و شامل مراحل زیر می شود:

۱. مرحله مقدماتی که در بیمارستان برای بیماران بستری صورت می گیرد.

۲. مربوط به مرکز توانبخشی است که به صورت سرپایی انجام می شود.

۳. مرحله ای که بیماران از مرکز توانبخشی فارغ شده و می توانند با برنامه های تنظیم شده به صورت مستقل و با مراجعة متناوب به مراکز توانبخشی برای کنترل وضعیت انجام گیرد.

۴. بیماران به صورت مستقل تمرینات و مراقبت از خویش را انجام می دهند (۱۲).

در کشور ما، چنین مراقبت هایی برای برطرف کردن نیازهای این گونه بیماران وجود ندارد و هر بیمار با تکیه بر اطلاعات شخصی که در بیشتر مواقع غیر علمی است، از خود مراقبت می کند. انجام تمرینات ورزشی مدون و منظم همراه با رژیم غذایی مناسب در این گونه برنامه ها برای درمان چربی خون بالا در افراد مبتلا به پرفشار خونی اجرا نمی شود. این تحقیق در مورد افراد

پرفشار خون صورت می‌گیرد که به توصیه پزشکان متخصص در برنامه توانبخشی قلبی عروقی شرکت می‌کنند.

روش تحقیق

^{۱۴۰} تحقیق از نوع نیمه تجربی است. بدین منظور ۲۰ بیمار مرد که دارای فشار خون بیش از ۹۰ میلی‌متر جیوه با میانگین سنی ۴۵ ± ۲۰ ، قد ۱۶۵ ± ۱۰ بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. این بیماران، سابقه حمله قلبی، سکته مغزی و قلبی، انفکتوس، آنژین صدری، دیابت و امراض کلیوی نداشتند و توسط پزشک متخصص قلبی عروقی به صورت تصادفی به دو گروه کنترل و تجربی تقسیم شدند. گروه کنترل، گروهی بودند که هیچ مداخله‌ای از طریق محقق مربوط به تمرینات هوایی در مورد آنها انجام نگرفت. آنها فقط از مراقبت بهداشتی رایج ارایه شده توسط پزشک متخصص استفاده کردند. گروه تجربی، گروهی بودند که در برنامه هفتگی توانبخشی قلبی عروقی شرکت کردند. شیوه‌های گردآوری اطلاعات شامل آزمون در برگیرنده پیشینهٔ پزشکی تجزیه و تحلیل عوامل خطرزای CAD و سرانجام ارزشیابی آمادگی جسمانی بود. ارزشیابی آمادگی بدنی شامل سنجش آمادگی قلبی ریوی، ترکیب بدن، قدرت، استقامت عضلانی و انعطاف‌پذیری است که در این تحقیق به ارزشیابی وضعیت قلبی ریوی بیماران در جهت تنظیم برنامه تمرینی پرداخته شده است. اطلاعات نخستین شامل مواردی همچون معاينةٔ پزشکی یا مشاوره با پزشک خانواده یا هر دو، پاسخگویی به سوابق پزشکی، تفسیر و نشانه‌گذاری برگهٔ رضایت‌نامه است و در صورت امکان اجرای آزمون ورزشی توصیه می‌شود (۱). از هر دو گروه کنترل و تجربی، پیش‌آزمون قبل از شروع برنامه و پس‌آزمون پس از اتمام هفته اندازه‌گیری LDH, LDL, TG, TC خون به عمل آمد. دو گروه به مدت ۶ جلسه ۱ ساعته در کلاس آزمون بهداشت در مورد نقش و اهمیت ورزش در فشار خون در دو هفته اول برنامه توانبخشی شرکت کردند. تست تعیین کننده علائم و محدودیت‌های بالینی (تست‌مانوئل) به طور کلی میزان آمادگی فرد برای شرکت در فعالیت ورزشی و احتمال توسعه بیماری سرخرگ کرونری را روشن می‌سازد و به کمک آن می‌توان حداکثر ضربان قلب برای طرح‌ریزی فعالیت ورزشی را به دست آورد.

برای اندازه گیری تری گلیسیرید از کیت (روش TG - پارس آزمون تحت لیسانس بوش آلمان) و برای اندازه گیری لیپوپروتئین ها و کلسترول از کیت (روش TC-LDL-HDL) پارس آزمون تحت لیسانس بوش آلمان استفاده شد.

برنامه تمرینی

گروه تجربی در یک برنامه تمرینی به مدت ۸ هفته، ۳ جلسه در هفته، به مدت ۴۵ دقیقه در روز شرکت کردند. این برنامه تمرینی شامل فعالیت های هوایی زیربیشینه (برنامه تمرینی شامل دویدن و دوچرخه سواری) با شدت ۶۰-۷۹ درصد ضربان قلب بیشینه با استفاده از تست ورزش بود. به بیمار آن سفارش شد که در صورت احساس هرگونه درد در ناحیه فک، گردن، شانه، فکسه سینه، قسمت فوقانی شکم و دست ها، تمرین را متوقف کنند. همچنین از آنها خواسته شد که احساس شدت کار بدنی (*Rating of perceived exercise*) در حین تمرین را گزارش کنند زیرا به این وسیله شدت تمرین قابل کنترل است.

روش های آماری

برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SPSS و آنالیز واریانس یک متغیره Uni var iate استفاده شد. کلیه عملیات آماری در فاصله اطمینان ۹۵ درصد در سطح $\alpha < 0.05$ معنی دار است.

نتایج و یافته های تحقیق

جدول ۱ میانگین، انحراف استاندارد، قد، سن، LDL، HDL، TG، TC در دو گروه کنترل و تجربی را نشان می دهد. میانگین LDL، HDL، TG، TC قبل و بعد از برنامه توانبخشی در گروه تجربی به ترتیب $(13/390 \pm 13/390)$ ، $(210/200 \pm 210/200)$ ، $(177/100 \pm 177/100)$ ، $(57/427 \pm 57/427)$ ، $(325/800 \pm 325/800)$ در گروه تجربی به ترتیب $(12/502 \pm 12/502)$ ، (100 ± 100) ، $(12/502 \pm 12/502)$ ، $(78/5 \pm 78/5)$ میلی گرم در ۱۰۰ سی سی، در حالی که در گروه کنترل به ترتیب $(13/290 \pm 13/290)$ ، $(217/700 \pm 217/700)$ ، $(12/502 \pm 12/502)$ ، $(198/800 \pm 198/800)$ ، $(57/427 \pm 57/427)$ ، $(367/500 \pm 367/500)$ ، $(282/700 \pm 282/700)$ ، $(79/595 \pm 79/595)$ ، $(42/8 \pm 42/8)$ میلی گرم در ۱۰۰ سی سی، در حالی که در گروه کنترل به ترتیب $(12/502 \pm 12/502)$ ، $(38/1 \pm 38/1)$ و $(12/502 \pm 12/502)$ است.

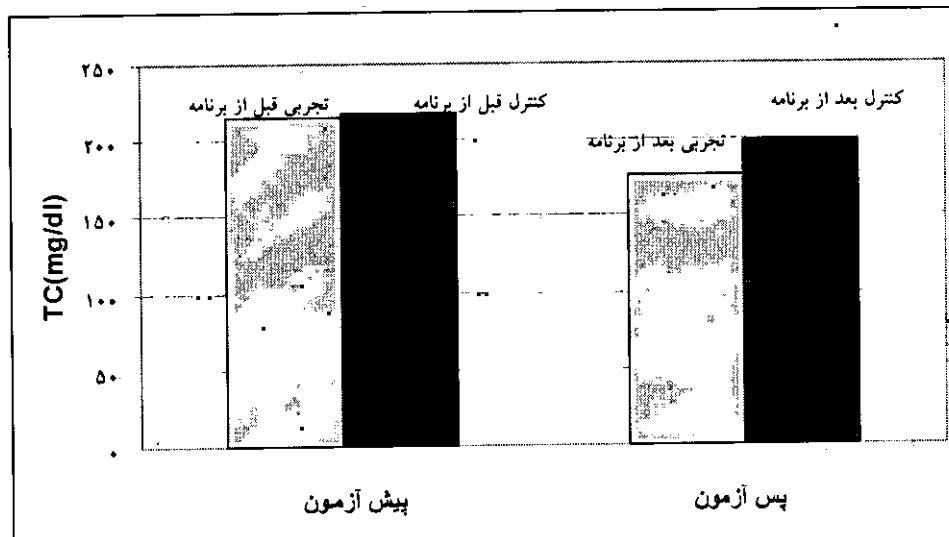
بعد از بر نامه تصریح یعنی بین گروه های کنترل و تجربی

کلسترول

در گروه تجربی، پس از ۸ هفته برنامه تمرینی هوازی، میزان کلسترول خون به طور معنی داری کاهش یافت. میانگین کلسترول در گروه تجربی قبل از برنامه تمرینی از $(12/390) \pm 215/200$ میلی لیتر در هر 100 سی سی خون به $(12/390) \pm 176/100$ در هر 100 سی سی رسید. میانگین کلسترول در گروه کنترل از $(12/290) \pm 217/700$ به $(12/3490) \pm 198/800$ رسید. در گروه کنترل قبل و بعد از برنامه تمرینی اختلاف معنی داری مشاهده نشد. بین گروه تجربی و کنترل در پایان $12/190$ ، اختلاف معنی داری مشاهده شد.

جدول ۲_ مقایسه کلسترول بین گروه کنترل و تجربی قبل و بعد از برنامه تمرینی

اختلاف میانگین (mg/dl)	گروه کنترل			گروه تجربی			آزمون
	P	SD (mg/dl)	میانگین (mg/dl)	P	SD (mg/dl)	میانگین (mg/dl)	
+/- ۲/۵۰	+/- ۰/۰۸۳	۱۲/۲۹۰	۲۱۷/۷۰۰	+/- ۰/۰۴	۱۲/۳۹۰	۲۱۵/۲۰۰	پیش آزمون
+/- ۲۲/۷		۱۳/۳۹۰	۱۹۸/۸۰۰		۱۳/۳۹۰	*۱۷۶/۱۰۰	پس از برنامه

 وجود اختلاف معنی دار $P < 0/05$ *

نمودار ۱ - مقایسه کلسترول قبل و بعد از برنامه توابع خشی بین گروه کنترل و تجربی

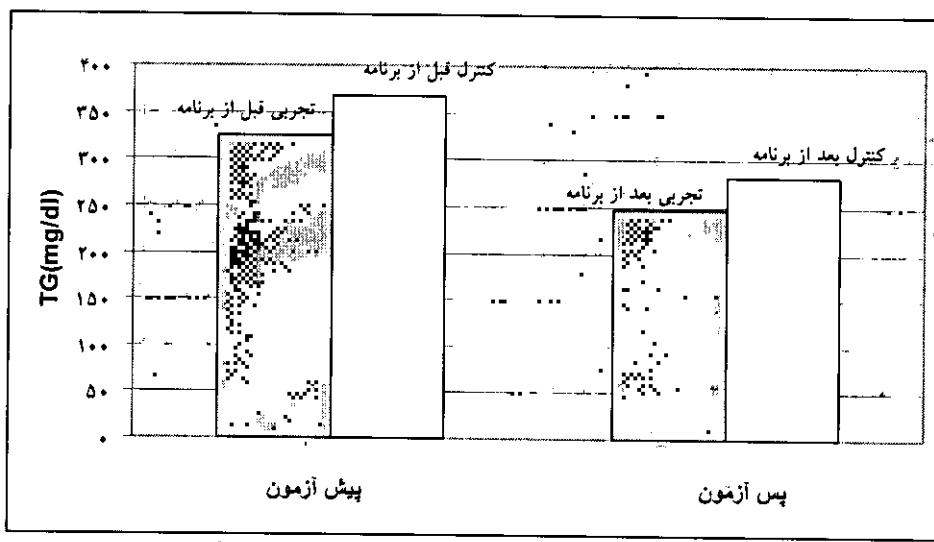
تری گلیسرید

در گروه تجربی قبل و بعد از برنامه تمرینی اختلاف معنی داری را نشان داد. بین گروه کنترل قبل و بعد از برنامه تمرینی اختلاف معنی داری مشاهده نشد. میانگین TG قبل و بعد از برنامه تمرینی در گروه تجربی به ترتیب از $(۵۷/۴۲۷) \pm ۳۲۵/۸۰۰$ و $(۵۷/۴۲۷) \pm ۳۴۷/۹۰۰$

میلی گرم در ۱۰۰ سی سی خون بی دست آمد. در گروه کنترل میانگین از $۵۷/۴۲۷ \pm ۳۶۷/۵۰۰$ به $۵۷/۴۲۷ \pm ۲۸۲/۷۰۰$ در پایان برنامه تمرینی رسید. بین گروه تجربی و کنترل، بعد از برنامه تمرینی اختلاف معنی داری مشاهده نشد.

جدول ۳ مقایسه TG بین گروه کنترل و تجربی قبل و بعد از برنامه تمرینی

اختلاف میانگین (mg/dl)	گروه کنترل			گروه تجربی			آزمون
	P	SD (mg/dl)	میانگین (mg/dl)	P	SD (mg/dl)	میانگین (mg/dl)	
+/- ۴۱/۷	.۰/۸۳	۵۷/۴۲۷	۳۶۷/۵۰۰	.۰/۴	۵۷/۴۲۷	۳۲۵/۸۰۰	پیش آزمون
+/- ۸۴/۸۰		۵۷/۴۲۷	۲۸۲/۷۰۰		۵۷/۴۲۷	۲۴۷/۹۰۰	پس از برنامه

نمودار ۲ مقایسه تری گلیسرید قبل و بعد از برنامه توانبخشی بین گروه کنترل و تجربی

LDL

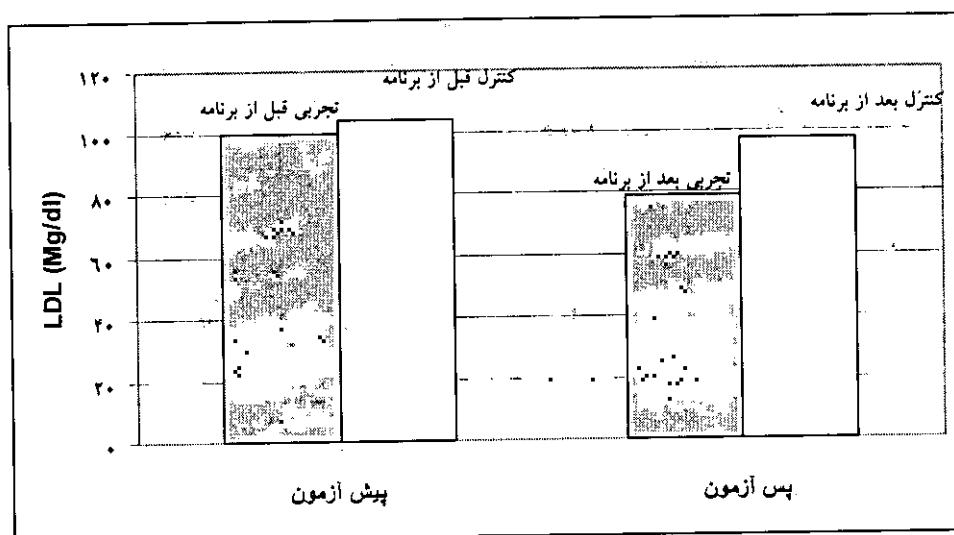
در گروه تجربی قبل و بعد از برنامه تمرینی اختلاف معنی داری مشاهده شد. در گروه کنترل این اختلاف معنی دار نمی باشد همچنین بین گروه تجربی و کنترل بعد از برنامه تمرینی، اختلافی معنی دار نبود. میانگین در گروه تجربی قبل و بعد از برنامه تمرینی به ترتیب $۱۲/۵۰۲ \pm ۱۰۰$ و

$78/5 \pm 12/5$ میلی‌گرم در ۱۰۰ سی سی خون به دست آمد. میانگین LDL در گروه کنترل $(12/50 \pm 10/3)$ و $80/0 \pm 12/0$ به $97/400 \pm 100$ میلی‌گرم در ۱۰۰ سی سی خون رسید.

جدول ۴_ مقایسه LDL گروه کنترل و تجربی قبل و بعد از برنامه تمرینی

اختلاف میانگین (mg/dl)	گروه کنترل			گروه تجربی			آزمون
	P	SD (mg/dl)	میانگین (mg/dl)	P	SD (mg/dl)	میانگین (mg/dl)	
+/- ۳/۸۰	.۰/۸۳	۱۲/۵۰۷	۱۰۳/۸۰۰	.۰/۰۳	۱۲/۵۰۲	۱۰۰	پیش آزمون
+/- ۱۸/۹۰		۱۲/۵۰۲	۹۷/۴۰۰		۱۲/۵۰۲	*۷۸/۵	پس از برنامه

* وجود اختلاف معنی دار $P < 0/05$

نمودار ۳_ مقایسه LDL قبل و بعد از برنامه توانبخشی بین گروه کنترل و تجربی

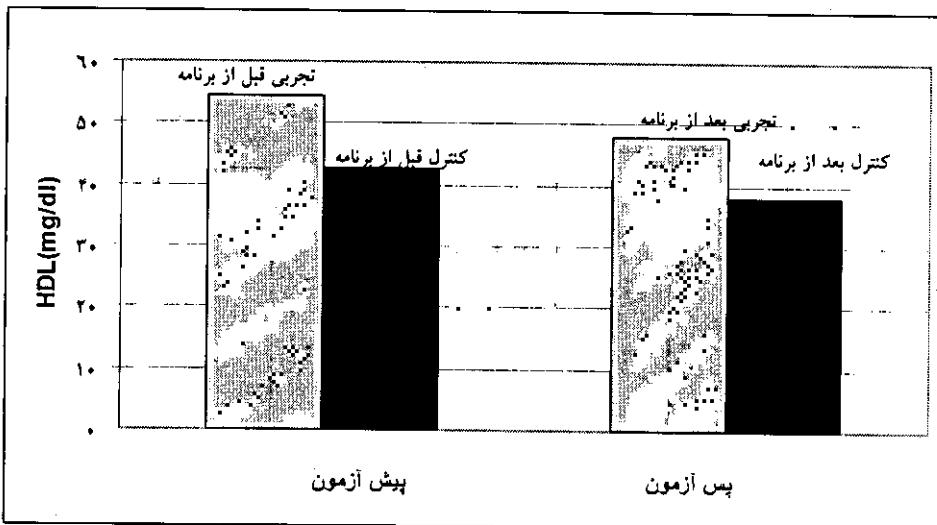
HDL

در گروه تجربی و کنترل قبل و بعد از برنامه تمرینی اختلاف معنی داری مشاهده نشد. بین گروه تجربی و کنترل بعد از برنامه تمرینی اختلاف معنی داری مشاهده نشد. میانگین HDL در گروه تجربی قبل و بعد از برنامه تمرینی به ترتیب $(69/595 \pm 54/3)$ و $(69/595 \pm 48)$ به دست آمد.

میانگین HDL در گروه کنترل قبل و بعد از برنامه تمرینی به ترتیب $69/595 \pm 42/8$ و $69/595 \pm 38/1$ بود.

جدول ۵ - مقایسه HDL بین گروه کنترل و تجربی قبل و بعد از برنامه تمرینی

اختلاف میانگین (mg/dl)	گروه کنترل			گروه تجربی			آزمون
	P	SD (mg/dl)	میانگین (mg/dl)	P	SD (mg/dl)	میانگین (mg/dl)	
+/- ۱۱/۰	+/- ۰/۸۳	۶/۵۹۵	۴۲/۸۰۰	+/- ۰/۳۳	۶/۵۹۵	۵۴/۳۰۰	پیش آزمون
+/- ۹/۹		۶/۵۹۵	۳۸/۱۰		۶/۵۹۵	۴۸	پس از برنامه

نمودار ۴ - مقایسه HDL قبل و بعد از برنامه توانبخشی بین گروه کنترل و تجربی

بحث و بررسی

برنامه توانبخشی هفت‌های موجب کاهش معنی دار کلسترول در گروه تجربی شد که با تحقیقات فاکلمن (۹) مطابقت دارد. وی نشان داد که تمرینات منظم به مدت ۷۰ دقیقه در روز و ۴ جلسه در

هفته به مدت ۲۱ هفته موجب کاهش معنی‌دار کلسترول می‌شود. در گروه تجربی، کلسترول ۹ نفر کاهش و ۱ نفر افزایش داشت؛ این مسئله به دلیل عدم رعایت رژیم غذایی مناسب و استفاده از مواد غذایی پر چرب و نمکدار بوده است. با توجه به اینکه آنزیم *HMG/COA* در ساخت کلسترول ترکیب واسطه‌ای مهم و کلیدی به شمار می‌رود و افزایش هورمون انسولین در خون نیز بر افزایش این آنزیم تأثیر زیادی دارد و با توجه به کاهش هورمون انسولین به دنبال سازگاری این هورمون نسبت به تمرینات هوایی، کاهش کلسترول در خون را می‌توان در گروه تجربی به این امر نسبت داد، به دنبال فعالیت‌های ورزشی، سلول‌های بتا در پانکراس تا حدودی غیرفعال شده و موجب محدود شدن میزان ترشح هورمون انسولین در خون می‌شوند.

با توجه به مطالب بالا، افزایش کلسترول را می‌توان به عدم اجرای فعالیت بدنی منتخب نسبت داد؛ کاهش *HDL* نیز می‌تواند به افزایش کلسترول در خون منجر شود. *HDL* به عنوان یک فسفر لیپید سنگین با خداقل میزان چربی می‌تواند از رسوب کلسترول در رگ جلوگیری کند و این چربی مضر را در رگ به حرکت در آورده و از مسیر رگ خارج کند. افزایش میزان *LDL* و *VLDL* به علت دارا بودن میزان زیاد کلسترول می‌تواند منجر به افزایش کلسترول خون شود (۵).

گروه کنترل پس از ۸ هفته، کلسترول را کاهش دادند، اما این کاهش معنی‌دار نبود. ۸ نفر کلسترول را کاهش و ۲ نفر افزایش دادند. کاهش کلسترول خون در گروه کنترل را می‌توان با توجه به عدم شرکت آنها در فعالیت‌های هوایی منتخب، به زعایت کردن رژیم غذایی کم چرب (حذف تخم مرغ، شیر پر چرب و گوشت قرمز) و کم قند (حذف شیرینی‌های مصنوعی و میوه‌های دارای قند زیاد) و استفاده از داروهای کاهنده کلسترول خون مانند کلسترامین نسبت داد (۵).

گروه تجربی در طی ۸ هفته برنامه توانبخشی، تری گلیسیرید را به طوز معنی‌داری کاهش دادند. تری گلیسیرید ۹۰ درصد افراد در گروه تجربی در پایان برنامه کاهش یافت و فقط تعداد کمی افزایش نشان داد. سوپرکو (۲۲) نیز تحقیقاتی روی چربی خون و اثر تمرین بر آن انجام داد که به نتایج مشابهی تا تحقیق حاضر دست یافت. تری گلیسیرید می‌تواند منع مهم انرژی برای انجام فعالیت‌های هوایی باشد. مناسب نبودن شدت و مدت تمرین می‌تواند منجر به سوختن کربوهیدرات‌ها به جای چربی‌ها شود. این در صورتی است که شدت فعالیت از شدت فعالیت منتخب بیشتر باشد. اگر شدت فعالیت بسیار کم باشد، منابع تأمین انرژی از سوی دستگاه فسفازن

تأمین می‌گردد؛ اگر چه چربی‌ها و قندیها نیز در این میان نقش دارند، ولی سوخت و ساز چربی‌ها به اندازه‌ای نیست که منجر به کاهش معنی‌دار تری گلیسیرید در خون شود؛ استفاده از چربی‌های نظری روغن زیتون، بادام، ذرت، آفتابگردان و سویا در رژیم‌های غذایی می‌تواند به افزایش تری گلیسیرید خون منجر شود. اگر فرد مواد قندی زیاد مصرف کند و فعالیت بدنی کافی نداشته باشد، عدم فعالیت منجر به تبدیل قندها به تری گلیسیرید و تجمع آنها در یافت چربی و آزاد شدن اسیدهای چرب در خون می‌شود. مصرف نکردن به موقع داروهای تجویز شده توسط پزشک مانند آنتیوم نیز موجب افزایش میزان تری گلیسیرید در خون می‌شود.^(۵)

در گروه کنترل، قبل و بعد از برنامه توانبخشی اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. ^{۹۰} در صد افراد در گروه کنترل پس از پایان دوره تمرینی تری گلیسیرید خون خود را کاهش و فقط یک نفر تری گلیستیرید را افزایش داد. عدم افت یا معنی‌دار نبودن کاهش در میزان تری گلیسیزید خون را می‌توان به عدم شرکت در فعالیت هوازی منتخب و عدم رعایت رژیم دارویی و غذایی مناسب نسبت داد.

در گروه تجربی، قبل و بعد از بین‌نامه تمرینی اختلاف معنی‌داری در LDL مشاهده شد. میان لی و برalf (۱۷) در تحقیقاتیان نشان دادند که فعالیت هوازی به مسافت ۶ مایل، ۳ جلسه در هفته بعد از ۸ هفته موجب کاهش LDL می‌شود. مشخص شده که آسیب‌دیدگی مکانیکی دیواره سرخرگ و رژیم غذایی پر چرب، غلظت LDL پلاسمارا افزایش می‌دهد.^(۱۹)

در تحقیقی دیگر برآون^(۸) نشان داد که LDL تحت تأثیر گیرنده‌های بسیار حساس LDL قرار دارد، هنگامی که شمار این گیرنده‌ها در سلول زیاد باشد، غلظت‌های پایین LDL ثبت می‌شود. بر عکس اگر تعداد گیرنده‌های سلولی کاهش یابد، میزان LDL افزایش پیدا می‌کند. در این میان عواملی چون رژیم غذایی پر چرب یا سرشار از کلسترول در کاهش تعداد گیرنده‌های LDL مؤثر است.

LDL ۸ بیمار در گروه تجربی به دلیل کافی بودن شدت تمرین به طور چشمگیری کاهش و LDL ۲ نفر افزایش یافت. کافی نبودن شدت تمرین دلیل افزایش LDL در افراد بوده است. افزایش فعالیت آنزیم LPL که در ورزش‌های هوازی بیشتر دیده می‌شود و تولید کمتر استیل کوا در کبد روند ستنز LDL را محدود می‌کند، از سوی دیگر با کنترل پیگیر رژیم غذایی و

عدم مصرف غذاهای پر چرب، احتمالاً بخشی از افت LDL را می‌توان توجیه کرد. استرس‌های شدید ذهنی و مشکلات روحی فراوان نیز می‌تواند در افزایش LDL خون مؤثر باشد (۱۲).

LDL گروه کنترل در پایان برنامه تمرینی کاهش زیادی نشان نداد. LDL ۷ بیمار در گروه کنترل در پایان ۸ هفته کاهش LDL ۲ نفر افزایش یافت. HDL گروه تعزیزی پس از ۸ هفته برنامه تمرینی قلبی عروقی، به صورت غیرمعنی داری کاهش یافت (۹ نفر). فقط یک نفر HDL را افزایش داد. میان‌الی و زالف (۱۷) در تحقیقاتشان نشان دادند که فعالیت هوایی به مسافت ۶ مایل، ۳ جلسه در هفته بعد از ۸ هفته موجب کاهش LDL و افزایش HDL می‌شود. در تحقیقی دیگر، مارتن (۱۶) دریافت که تمرینات هوایی موجب افزایش HDL و همچنین نسبت HDL به کلسترول تام می‌شود. نتایج این تحقیقات با تحقیق حاضر مغایرت دارد.

از آنجا که HDL دارای کمترین میزان کلسترول و اسید چرب مضر است، مقدار مجاز آن برای بدن زیان‌آور نیست. استفاده از غذای کم کالری و کم چرب و تمرین‌های هوایی منظم و با شدت متوسط، سبب افزایش میزان HDL می‌شود. اگر برنامه غذایی دارای چربی اشباع زیادی باشد، ساخت کلسترول توسط کبد بیشتر می‌شود و این مسئله سبب افزایش LDL و به تبع آن کاهش سترز HDL می‌شود. عدم مصرف یا به موقع مصرف نکردن داروی افزاینده HDL مانند اسید نیکوتینیک نیز موجب کاهش HDL و به دنبال آن افزایش نسبت LDL و کلسترول به HDL می‌شود که در پیش‌بینی احتمال ابتلاء به بیماری‌های قلبی عروقی شاخص بسیار مهمی دارد (۵).

HDL گروه کنترل نیز در پایان برنامه تمزینی کاهش یافت اما معنی دار نبود. HDL ۷ نفر از بیماران گروه کنترل کاهش و ۲ نفر افزایش یافت و ۱ نفر هیچ تغییری را نشان نداد. از آنجا که گروه کنترل در فعالیت هوایی منتخب شرکت نکرده بودند، کاهش در این نوع چربی را می‌توان به افزایش در مصرف غذاهای پر چرب و عدم مصرف یا مضرف به موقع اسید نیکوتینیک نسبت داد.

نتیجه‌گیری نهایی

در پایان می‌توان نتیجه گرفت که برنامه توانبخشی به مدت ۸ هفته سبب کاهش معنی دار در LDL ، بیماران پر فشار خون می‌شود. اهم‌چنین HDL در طی برنامه توانبخشی ۸ هفته‌ای کاهش معنی داری پیدا نکرد.

منابع و مأخذ

۱. پولاک ویلمور.(۱۳۷۹). "فیزیولوژی ورزش بالینی". ترجمه فرزاد ناظم. ضیا فلاح محمدی. همدان: دانشگاه بوعلی سینا.
۲. فاکس و ماتیوس.(۱۳۷۵). "فیزیولوژی ورزشی" ، ترجمه اصغر خالدان.تهران: دانشگاه تهران.
۳. عزیزی، فریدون.(۱۳۸۰). "مطالعه قند و لپید". تهران. مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم.
۴. گایتون، آرتور.(۱۹۸۶). "فیزیولوژی پزشکی". ترجمه فرج شادان.تهران : شرکت سهامی چهر.
۵. مک آردل. ویلیام. (۱۳۷۹). "فیزیولوژی ورزشی". ترجمه اصغر خالدان.تهران : شرکت سهامی چهر.
۶. هاریسون. (۱۹۹۸). "بیماری‌های قلبی عروقی". اصول طب داخلی". ترجمه علی زاهدی.تهران : سمت.
7. Azizi F, (2000). "Cardiovasculare risk factor in elderly". *Tehran lipid and glucose study J. cardiovase Risk, Submitted*.
8. Brwon, RG: (1975). "Coronary artry disease". *lancet 2: PP:1073-1077*.
9. Fakelman KA: (1989). "Risk factor coronary heart disease science news"; 135- pp: 60-64.
10. Hsu Ph: (1989). "Blood pressure and body mas index patern". *Alongitudinal study. J chronic Dis. 1977, 30: P: 9.*
11. Huttunen, J.R. et al, (1998). "Effect of moderate physical exercise on serum lipoprotein: a controlles clinical trial with sepcial reference to serum high - density lipoprotein". *Circulation 60: PP:1220-1229*.
12. Knight S, et al (2002). "Eequar non - vigouous physical.activity and cholesterol levels in the elderly". *Geronotology A. pp: 213-219.*
13. Kokkinis. Vasilios papademetrious. (2000). "Non pharmacologic approaches for blood pressure control". *veterens affaire medical center. 41: PP: 117-125.*
14. Law MR. (1991). "Analysis of data from trails of salt reduction". *Br Med J b, 203: PP:819-824.*
15. Leon, A., S. et al, (1979). "Effect of a vigorous walking program on body composition and carbohydrate and lipid metabolism of obese young men". *J. clin. Nutr. 33: PP:1777-1787.*

16. Martin, W.H. (1987). "Cardiovascular adaptation to intense swim training in sedentary middle aged men and women". *Circulation* 75: PP:323-330.
17. Min Lee, MBBS, SCD; Harvard; Ralph. (2000). "American health Assocition". *Physical activity and coronary heart disease risk in men*.
18. Page IH. *The Nature of arterial hypertension*. *Arch intern Med* 1963, 111: PP:103-115.
19. Powell, K, E, et al, (2000). "Physical activity and the incidence of coronary heart disease, Annual". *Rew. Public. Health.* 10. PP: 253-287.
20. Rauramaa. R. et al, (2000). "Effect of mild physical exercise on serum lipoprotein and metabolites of arachidonic acid". *Br. Mes. J.* 288: PP:603-607.
21. Ross, R: (1981). "The genesis of atherosclerosis". *National Academi of sciences*.
22. Stampler J. (1993). "Blood pressure, systolic and diastolic and cardiovascular risk". *Arch intern Med.* 153: PP:598-615.
23. Superko HR: (1991). "Exercise training, serum lipids and lipoprotein particles" *medicine and science in sport and exercise.* 23 (6), PP: 677-685.
24. Takemi. (1998). "Nutrition rich food". *for your good. health service*.
25. Willims, P.T. et al. (1999). "Lipoprotein subfraction of and runners and sedentary men". *Metabolism.* 35, PP:45- 52.